

Hellig rom...det er noe man kan erfare i spesielle stunder, alene eller sammen med andre. Alle har vi det i oss. Ingen kan flytte inn i det, selv om det bor i enhver.

Som vi vet kan en egen stemning, det vi kaller hellig rom oppstå gjennom ritualer skapt av ord og handlinger. Det skjer både i krikerommet eller i trommesirkeler. Det kan bli til i små brupper som samler seg om et symbol som står for Det Hellige. Eller så kan man erfare det alene i naturen eller i egen meditasjonsstund. Det kan hentes ut av ord og fra stillheten selv, i blant kan det kjennes rent ut som en berøring, som en finger fra det hellige rører ved ens hjerte. Både lukt og smak, som røkelse og hellige målider kan påkalle det hellige.

I blant gjør sjamaner denne påkallelsen på den måten som Villoldo beskriver:

http://sjaman.com/component/option,com_smf/Itemid,112/topic,7441.0

Det kan altså være virkningsfullt å kalle inn himmelretningene og Hinnelens hjerte og Jordens hjerte, inn i det fysiske rommet der du befinner deg. Kalle det inn er kanskje et litt misvisende begrep, som om det ikke allerede finnes i hvert levende vesen. Det trenger egentlig ikke å bli kaldt inn. Det trenger å åpnes opp for. Hverdagstankene trenger å stilles og det kan skje at de får sitt å jobbe med gjennom de handlinger som gjøres. Den indre skeptiker kan bevegges gjennom felles sang og dans, så den får sitt å arbeide med. Øyet kan fornøyes av stearinlys og andre oppløftende bilder. Luktesansen kan vekkes av røkelse. Når tankene faller til ro og sansene har fått sitt, da kan sinnet som seile gjennom psykologiens og mytelandets labyrint. Bingo: Hellig rom...men det kan forsvinne like fort som det oppstår. For tankene har en evne til å trekke oss inn i det hverdagslige og det trivielle.

Det hellige er en dimensjon av høy energi, et sentrum, der den hverdagslige energien er som en grå møll flaksende rundt lyset.

Men man trenger ikke gjøre komplisert og tradisjonelle ritualer for å åpne det hellige rommet. Man trenger ikke kirkenes liturgi og ritualer. Man trenger heller ikke sjamanenes måte med å rasle eller tromme i alle himmelretninger. Men siden sjamanisme og teater har mye felles, kan dette understreke hva man vil oppnå. Det synliggjøres. Det griper øyet, og det som griper øyet skaper fellesskap. Det vet alle fra filmens hypnose-øye-blikk, der hypnosens virkemidler danser på filmrullet.

Ennå rikere kan et godt utført ritual ta taket. For et ritual er et følelsesmessig og åndelig transportmiddel, fra det hverdagslige og inn i det hellige.

En sjaman eller en prest er altså en som tar grepet for å skape en slik indre reise for andre. Det kan være krevende nok å forflytte en uensartet gruppe ut av individualitet og moderne ensomhet, til rituelt fellesskap og inn i erfaringen av det sublime, hellige øyeblikk.

Noen ganger tenker jeg at kirkens ritualer kan være for gamle. Eller at de er blitt for utvannete i tidens løp. Men om det er tilfelle, så er sjamanenes ritualer for ukjente for de fleste.

For mange mennesker skremmes fortsatt av kirkens fordømmelse over sjamanismen som

sådan, slik at de ikke kan se metodenes oppløftende muligheter. Altfor mange, selv i det såkalt alternative miljøet går rundt med frykt for sjamanismen og med en oppfatning av at vi bare bedriver ritualer med lave energien og mørke dyreritualer og mangler oppløftende elementer.

Alle ritualer har en sender(e) og mottagere. Velvillig deltagelse er nøkkelen til den reisen ritualet kan ta deg med på. Du stopper din egen reise ved å barrikadere deg bak tilbakelent skepsis.

Mange kjenner best til uro, konkurranse, uvennlighet, savn og utrygghet, og har det også med seg som ballast inn i rituaets rom. Nedsunken energi er mer vår vanlige erfaring enn oppløftende stemninger. Er det ikke en vanligere erfaring å bli dukket enn å bli støttet og få ros og næring? De nedsunkne stemningene kan være så vanlig for mange at de ikke vet at dette bare er stemninger, og som kjent kan stemninger forandres. For å nå inn i det hellige rommet må de forandre.

Når en person i en sirkel står frem og utfører dette ritualet, tar speilnevroene tar til å virke.

<http://sjaman.com/content/view/205/1/>

<http://sjaman.com/content/view/204/1/>

Man kommer inn i samme stemningen og stemningen kan spre seg. Vibrasjonene svinger alle inn i samme dansen. Sinnet stilles inn mot enhet. Da kan hellig rom åpne seg. For disse handlingene kan være det som trenges av støtte så urolige og rastløse sinn kan flyte med inn i det hellige, og bli berørt.

Men man har det hellige rommet i seg hele tiden. Det er ikke noe som skapes der og da. Det som skapes er en mulighet for å seile gjennom urolig farvann, gjennom tankenes uro og sinnets tåkebanker, til lysere områder i eget indre.

Kaos og redsel sprer seg like fort i en gruppe enn ro, klarhet og trygghet. Det kan være fordi vi lever omgitt av kaos.

Depresjon betyr under havoverflaten. Det viser altså til en tilstand som er sunket ned, et forlis.

Hverdagens deltagende handlinger er vårt største ritual. Der har vi alle utfordringer nok på vår vei. Utfordringene er å skape hellig rom i det alminnelige livet. Det kan skje med øket oppmerksomhet på vennlighet og omtanke. Man kan arbeide med å styrke denne fredssonen omkring seg, som en buffer mot de utfordringene som kommer. De kommer. Det er en naturlov på jord.

Ofte blir man utfrodret. Hele tiden misforstår man andre og blir misforstått. Man kan føle trangten til å slå tilbake. Ord er en skjør bro mellom mennesker, men det er en bro. Sjelden finnes det perfekte mennesker, og derfor blir det perfekte en ide, et ideal. Det er i alle fall bedre enn ingenting. Bare en selv kjenne sine seire over seg selv, da man klarte å temme trangten til å gi igjen "med samme mynt".

Naturligvis prøver alle religioner på å skape hellig rom Alle har sine egne veier dit. Himmelen

rike er inni dere, sa Jesus. Som skap-buddhist har jeg lært mye av levende lærere jeg har hatt. Nå har jeg den viktigste læreren i det indre. Jeg finner hellig rom der. Tiltro har ført meg dit.

Hellig rom er ikke et endydig begrep. Det finnes grader. Det er sikkert nivåer av erkjennelse. Erkjennelsen har hele tiden nye utfordringer i seg, de er mer og mer subtile, om man bruker stillhet som vei eller tomhet som mål, Kristus som veiviser eller stammens trommer.

Det er bare i teoriens verden at man kan skille hellig og profant helt fra hverandre. I livet glir de erfaringene over i hverandre. Det mest hverdagslige kan snu på flisa og vise sin hellige side. Det hellige kan også bli som en utslitt sko, miste sin hellighet. For mye opphøyd snakk kan profanisere det hellige. I blant blir det hellige mest tydelig sett i relieff mot sedvanlighetens gemeniteter.

Det hellige kan trekke seg tilbake, forsvinne fra sjamanritualene også.

Er urørt natur hellig rom?

Urørt natur er urørt natur. Skaper dyr hellig rom? De er i sin dyrenatur. De er natur.

Skaper kraftdyr hellig rom? De er i natur og i menneskesinn, som noe synlig og noe som kan dukke opp og kjønnnes og føles. Når de kommer til syne, blir hellig rom til for mennesket.

Gudsforestillinger eller gudinneforestillinger skaper hellig rom. Tanken på det hellige innerst inne i naturen skaper hellig rom. Det hellige i mennesket må aktiviseres for å skape opplevd hellig rom. For vi er drevet ut av paradiset.

Ritualer kan føre oss inn i flyt, over urolig hav, mot en annen bredd, det som er på "den andre siden".
ailo gaup